

Brusel 3. října 2022
(OR. en)

13054/22

JAI 1257
VISA 151
MIGR 284
COEST 701

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	30. září 2022
Příjemce:	Generální sekretariát Rady
Č. předchozího dokumentu:	12351/22
Předmět:	SDĚLENÍ KOMISE
	<ol style="list-style-type: none">1. Aktualizace pokynů k obecnému udělování víz ruským žadatelům v návaznosti na rozhodnutí Rady (EU) 2022/1500 ze dne 9. září 2022 o úplném pozastavení uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o usnadnění udělování víz občanům Evropské unie a Ruské federace a2. pokyny ke kontrolám ruských občanů na vnějších hranicích

Delegace naleznou v příloze dokument C(2022) 7111 final.

Příloha: C(2022) 7111 final

V Bruselu dne 30.9.2022
C(2022) 7111 final

SDĚLENÍ KOMISE

- 1. Aktualizace pokynů k obecnému udělování víz ruským žadatelům v návaznosti na rozhodnutí Rady (EU) 2022/1500 ze dne 9. září 2022 o úplném pozastavení uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o usnadnění udělování víz občanům Evropské unie a Ruské federace a**
- 2. pokyny ke kontrolám ruských občanů na vnějších hranicích**

SDĚLENÍ KOMISE

- 1. Aktualizace pokynů k obecnému udělování víz ruským žadatelům v návaznosti na rozhodnutí Rady (EU) 2022/1500 ze dne 9. září 2022 o úplném pozastavení uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o usnadnění udělování víz občanům Evropské unie a Ruské federace a**
- 2. pokyny ke kontrolám ruských občanů na vnějších hranicích**

1. Dne 9. září 2022 přijala Rada rozhodnutí o úplném pozastavení uplatňování Dohody mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o usnadnění udělování víz občanům Evropské unie a Ruské federace (dále jen „dohoda“)¹. Uvedené rozhodnutí Rady vstoupilo v platnost druhým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* a oznámení Ruské federaci a nahradilo rozhodnutí Rady (EU) 2022/333.
2. Uvedeným rozhodnutím Rady se pozastavuje uplatňování všech ustanovení dohody, pokud jde o občany Ruské federace. Zjednodušení vízového režimu pro ruské občany se neuplatní, dokud nebude pozastavení zrušeno. V důsledku toho se na ruské státní příslušníky žádající o krátkodobá víza budou automaticky vztahovat obecná pravidla vízového kodexu².
3. Dánsko a země přidružené k Schengenu – Norsko, Island, Švýcarsko a Lichtenštejnsko – mají uzavřeny platné dvoustranné dohody o zjednodušení vízového režimu s Ruskou federací, které kopírují dohodu o zjednodušení vízového režimu. V návaznosti na rozhodnutí Rady o úplném pozastavení uplatňování dohody o zjednodušení vízového režimu se očekává, že přidružené země své dvoustranné dohody v souladu se svými příslušnými vnitrostátními postupy pozastaví. V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2022/1500 Dánsko zcela pozastavilo uplatňování dvoustranné Dohody mezi vládou Dánského království a vládou Ruské federace o usnadnění udělování víz, která nabyla účinku dne 16. září 2022.
4. Vzhledem k velmi specifickému kontextu, v němž nyní fungují konzuláty členských států, a k celkovému kontextu nevyprovokované a neodůvodněné vojenské agrese Ruské federace vůči Ukrajině a k potřebě prosazovat harmonizovaný přístup k posuzování žádostí o víza v Ruské federaci, jakož i společná řešení v rámci schengenského prostoru, je kromě toho vhodné a nezbytné poskytnout členským státům pokyny ohledně postupů a podmínek pro udělování víz ruským žadatelům. Tyto pokyny mají zásadní význam pro zajištění soudržnosti, jasnosti a transparentnosti během postupu udělování víz občanům Ruské federace na jakémkoli daném konzulárním místě.
5. Nevyprovokovaná a neodůvodněná útočná válka Ruské federace proti Ukrajině má rozsáhlé důsledky, včetně zhoršení rizik a hrozeb pro bezpečnost a veřejný pořádek, jimž EU čelí. Konzuláty členských států se potýkají s většími problémy při ověřování účelu turistických návštěv ve srovnání s cestami za jiným účelem (např. návštěvy rodiny), a mimo jiné hraje roli i skutečnost, že konzulární kapacity některých členských států byly významně omezeny v důsledku vyhoštění mnoha konzulárních a diplomatických pracovníků členských států ruskými orgány. Kromě toho i nadále hrozí reálné riziko, že osoby, které tvrdí, že cestují za účelem turistiky, by mohly šířit propagandu podporující útočnou válku Ruské federace proti Ukrajině nebo se zapojovat do jiných podvratných činností poškozujících EU. Ruští žadatelé o víza

¹ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací o usnadnění udělování víz občanům Evropské unie a Ruské federace (Úř. věst. L 129, 17.5.2007).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

cestující pro nezbytně nutné účely, mimo jiné zejména rodinní příslušníci občanů EU, disidenti, nezávislí novináři a představitelé občanské společnosti a obránci lidských práv, by měli mít možnost vstoupit do EU. V souvislosti s úplným pozastavením platnosti dohody o zjednodušení vízového režimu proto Komise doporučuje, aby členské státy při posuzování žádostí ruských státních příslušníků o krátkodobá víza zohlednily níže uvedené skutečnosti.

6. Nedávná eskalace války ze strany ruského vedení, mimo jiné prostřednictvím vojenské mobilizace a pseudoreferend v některých částech okupovaných území Ukrajiny s cílem připravit jejich nezákonnou anexi Ruskou federací, a nebezpečné vyhrožování použitím zbraní hromadného ničení včetně jaderných zbraní vedly k výraznému nárůstu počtu ruských občanů přicházejících na vnější hranice Unie, jakož i počtu žádostí o víza a dotazů, které členské státy obdržely.
7. V důsledku rozkazu k mobilizaci by se značné množství branců a jejich rodin mohlo rozhodnout k útěku z Ruské federace do EU. Nelze vyloučit, že ruští občané, kteří se snaží vyhnout mobilizaci a vstoupit do EU, představují také hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy některých členských států nebo Unie jako celku. Žádosti o víza podané těmito ruskými občany by členské státy měly posuzovat případ od případu a při kontrolách ruských občanů na vnějších hranicích Unie by se měla věnovat zvláštní pozornost bezpečnostním rizikům pro členské státy a Unii a tyto kontroly by se měly provádět koordinovaným způsobem.
8. To vyžaduje důsledné kontroly žádostí ruských občanů o víza, jakož i provádění obzvláště důkladných kontrol na vnějších hranicích EU. V tomto ohledu je důležité zdůraznit, že robustní a koordinované důkladné kontroly na vnějších hranicích EU zaručují nejen bezpečnost dotčeného členského státu, nýbrž také integritu schengenského prostoru jako celku. Bezpečné vnější hranice jsou předpokladem pro fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, jak zdůraznila Komise zejména v schengenské strategii³. Rovněž je v této souvislosti třeba zdůraznit, že znovuzavedení hraničních kontrol na vnitřních hranicích musí zůstat krajním opatřením. Členským státům se připomíná, že namísto kontrol na vnitřních hranicích by v rámci schengenského prostoru měla být upřednostňována alternativní opatření, jako je posílená policejní spolupráce.
9. Připomíná se dále, že schengenská víza jsou udělována na krátkodobé pobyty netrvajících déle než 90 dnů v průběhu jakéhokoliv období 180 dnů, a jako taková tedy nepředstavují dlouhodobé řešení pro ruské občany, kteří se útekem ze země snaží vyhnout mobilizaci. Tím není dotčeno právo těchto osob žádat o mezinárodní ochranu podle právních předpisů EU v oblasti azylu ani jejich možnost požádat o národní dlouhodobé vízum nebo povolení k pobytu.
10. Tyto revidované pokyny se zabývají stávajícími možnostmi podle nařízení (ES) č. 810/2009 (dále jen „vízový kodex“)⁴ a nařízení (EU) 2016/399 (dále jen „Schengenský hraniční kodex“)⁵ s cílem zajistit nejvyšší stupeň bezpečnostní kontroly ze strany konzulátů a pohraničních orgánů členských států při posuzování jednotlivých žádostí o víza a provádění kontrol ruských občanů na vnějších hranicích Unie.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě „Strategie pro zajištění plně funkčního a odolného schengenského prostoru“ (COM(2021) 277 final ze dne 2. června 2021).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

11. Těmito pokyny není dotčen použitelný právní rámec v oblasti azylu, včetně práva na azyl a zásady nenavrácení a možnosti členských států posuzovat žádosti o azyl v rámci zrychleného řízení a/nebo řízení vedeného na hranicích nebo v tranzitním prostoru v souladu s čl. 31 odst. 8 písm. j) a článkem 43 směrnice 2013/32/EU⁶.
12. Komise bude provádění těchto pokynů průběžně přezkoumávat, aby podpořila rychlá a koordinovaná opatření na úrovni EU při řešení všech nově vznikajících výzev. Komise za tímto účelem podá zprávu v rámci opatření IPCR a shromáždí nezbytné informace prostřednictvím sítě pro připravenost na migraci a pro řešení migračních krizí.

I. Aktualizované pokyny k obecnému udělování víz ruským žadatelům

13. Členské státy by měly věnovat zvláštní pozornost tomu, že u každé žádosti o vízum budou posouzena a správně uplatňována pravidla týkající se příslušnosti stanovená v člancích 5 a 6 vízového kodexu, aby se zabránilo spekulativnímu podávání žádostí o víza k různým konzulátům. Pokyny pro určení příslušného členského státu jsou obsaženy v části II kapitole 1 Příručky k vízovému kodexu I⁷. Není-li členský stát, který žádost obdržel, příslušný k jejímu vyřízení, vrátí celou žádost a veškeré doklady, které žadatel předložil, a vízový poplatek. Žadatel by měl být přeměřován na konzulát příslušného členského státu.

a) Příslušný členský stát a územní konzulární příslušnost pro posuzování žádostí o víza

14. Podle článku 6 vízového kodexu by měl žádosti posuzovat pouze konzulát příslušného členského státu, v jehož působnosti má žadatel povolen pobyt. V návaznosti na rozkaz prezidenta Putina k vojenské mobilizaci uprchl značný počet ruských branců do sousedních a dalších zemí, aby se vyhnuli mobilizaci do ruské armády. Všeobecně se očekává, že by řada z nich mohla usilovat o získání schengenského víza, aby mohli pokračovat ve své cestě v rámci EU. Členské státy by neměly přijímat žádosti o víza podané občany Ruské federace, kteří se nacházejí ve třetích zemích, jako jsou Gruzie, Arménie, Kazachstán, Srbsko, Turecko, Spojené arabské emiráty a další, pouze za účelem krátkodobého pobytu nebo průjezdu. Tito žadatelé by měli být směřováni na konzulát příslušný pro jejich místo pobytu, obvykle v Ruské federaci. Výjimky lze učinit na základě čl. 6 odst. 2 vízového kodexu a pokynů obsažených v části II oddíle 1.8 Příručky k vízovému kodexu I, zejména v případech mimořádných obtíží a z humanitárních důvodů (např. návštěvy rodiny z důvodu vážné nemoci příbuzného pobývajících v EU, disidenti, obránci lidských práv). V těchto případech by konzuláty měly rovněž posoudit, zda žadatel o vízum skutečně zamýšlí pobývat v schengenském prostoru po dobu nejvýše 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů. Plánuje-li pobyt delší, což by mohlo být u osob prchajících před vojenskou mobilizací pravděpodobné, měl by se případ posuzovat podle platných pravidel pro dlouhodobá víza. V této souvislosti by konzuláty měly vzít v úvahu, zda je ve třetí zemi, v níž je žádost o vízum podána, zaručena ochrana před navrácením.

b) Procesní aspekty týkající se podávání žádosti o vízum v Rusku za současné situace

Členské státy jsou konfrontovány s významným snížením svých kapacit pro vyřizování žádostí o krátkodobá víza podaných ruskými státními příslušníky, a to kvůli vyhoštění mnoha

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepracované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁷ Příloha prováděcího rozhodnutí Komise C(2020) 395 ze dne 28. ledna 2020, kterým se mění rozhodnutí K(2010) 1620 v konečném znění, pokud jde o nahrazení Příručky pro zpracování žádostí o víza a provádění změn v udělených vízech (Příručka k vízovému kodexu I).

konzulárních a diplomatických pracovníků členských států ruskými orgány. Kromě toho celkový kontext ruské útočné války (zvýšená vojenská aktivita Ruské federace, propaganda, nárůst rizik pro bezpečnost a veřejný pořádek členských států) vede k potřebě zajistit větší kontrolu u ruských státních příslušníků nebo některých jejich kategorií. Tato situace může vyžadovat, aby členské státy upravily své postupy, aniž je dotčeno zajištění řádného posouzení každé jednotlivé žádosti. Toho by bylo možné dosáhnout těmito způsoby:

i) Stanovit priority pro přidělování termínů schůzek pro podávání žádostí

15. V čl. 9 odst. 2 vízového kodexu se stanoví, že členské státy mohou od žadatelů vyžadovat, aby požádali o schůzku. Schůzka se zpravidla uskuteční do dvou týdnů od okamžiku, kdy o ni bylo požádáno. V současné době může být pro členské státy velmi obtížné toto zajistit kvůli nedostatku pracovníků na konzulátech většiny členských států.
16. Komise se proto domnívá, že členské státy by měly při přidělování termínů schůzek přisuzovat nižší prioritu žadatelům, kteří nemají pro svou cestu zásadní důvod.

ii) Lhůta, v níž musí být přijato rozhodnutí o žádosti o vízum

17. Vzhledem k současné situaci je nutné důkladně posuzovat všechny žádosti ruských státních příslušníků. Komise se domnívá, že členské státy by měly v případě potřeby plně využít možnosti prodloužit lhůtu pro rozhodnutí o žádosti o vízum na 45 dnů, jak je stanoveno v čl. 23 odst. 2 vízového kodexu.
18. Komise rovněž zdůrazňuje, že prodloužení lhůty pro rozhodování o žádostech u některých kategorií žadatelů, tj. těch, kteří nemají pro svou cestu zásadní důvod, například osob, které žádají o vízum za účelem turistiky nebo jejichž cesta není naléhavá, by rovněž mohlo umožnit přijímat rozhodnutí v kratší lhůtě u těch, kteří zásadní důvod pro svou cestu mají nebo kteří se mohou odvolat na naléhavý případ, který je odůvodněný, jak vyžaduje čl. 23 odst. 2a vízového kodexu.

iii) Požadování dalších podpůrných dokladů nebo omezení typu dokladů, které jsou přijímány jako podpůrný doklad pro účely žádosti o vízum

19. Aniž je dotčen harmonizovaný seznam podpůrných dokladů, které mají předložit žadatelé v Ruské federaci (prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 6. června 2016 (C(2016) 3347 final)), a až do jeho případné změny by bylo v současné situaci odůvodněné, aby konzuláty členských států během posuzování žádosti požadovaly dodatečné doklady, pokud jde o určité kategorie ruských státních příslušníků, a tím se zajistila vysoká míra kontroly, zejména pokud jde o možné hrozby pro bezpečnost, veřejný pořádek a mezinárodní vztahy.
20. Existují-li důvodné pochybnosti, pokud jde o pravost podpůrných dokladů předložených žadatelem nebo pokud jde o pravdivost jejich obsahu či o spolehlivost prohlášení učiněných žadatelem, zejména pokud jde o účel jeho cesty, musí být taková žádost v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu zamítnuta a zaregistrována ve VIS v souladu s článkem 12 nařízení o Vízovém informačním systému (VIS)⁸, čímž se zajistí, aby byl trvalý záznam o této

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1133 ze dne 7. července 2021, kterým se mění nařízení (EU) č. 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 a (EU) 2019/818, pokud jde o stanovení podmínek pro přístup k jiným informačním systémům EU pro účely Vízového informačního systému (Úř. věst. L 248, 13.7.2021, s. 1).

skutečnosti viditelný pro všechny konzuláty, jak je tomu běžně u všech zamítnutí žádosti o udělení víza.

21. Kromě toho, pokud je žádost zamítnuta na základě čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu kvůli důvodným pochybnostem o účelu cesty a podpůrných dokladech nebo prohlášeních učiněných žadatelem (např. tvrzení, že je žadatel studentem nebo že cestuje na pohřeb, zatímco ve skutečnosti je účelem cesty turistika nebo vyhnutí se odvodu do armády) a pokud to právo členských států dovoluje, mohlo by se uvažovat o vydání zákazu vstupu a vložení záznamu do Schengenského informačního systému (SIS) v souladu s článkem 24 nařízení (ES) č. 1987/2006⁹ (dále jen „nařízení o SIS II“) pro účely odepření vstupu a pobytu.

iv) Předchozí konzultace podle článku 22 vízového kodexu

22. Členské státy by mohly z důvodu ohrožení veřejného pořádku, vnitřní bezpečnosti nebo mezinárodních vztahů požádat, aby byly konzultovány ohledně udělování víz ruským státním příslušníkům nebo některým jejich kategoriím a aby v jednotlivých případech mohly vznést námitky proti udělení víza platného pro celý schengenský prostor. Pokud se v tomto případě členský stát, v němž byla žádost podána, přesto rozhodne v souladu s čl. 25 odst. 1 písm. a) bodem ii) vízového kodexu vízum udělit, musí se jednat o vízum s omezenou územní platností (platné pro území členského státu, který vízum udělil, nebo výjimečně pro území několika členských států s výhradou jejich souhlasu).
23. Členský stát, který žádá o konzultaci, o tom musí uvědomit Komisi podle čl. 22 odst. 3 vízového kodexu.

c) Posuzování žádostí o víza podaných občany Ruské federace nebo v Rusku

Je třeba připomenout níže uvedené prvky, které již byly zahrnuty do pokynů v dokumentu C(2022) 3084 přijatém dne 5. května 2022 a dokumentu C(2022) 6596 přijatém dne 9. září 2022:

24. S ohledem na současnou hospodářskou a politickou situaci v Ruské federaci, zejména v návaznosti na značný pohyb osob směrem ze země v důsledku rozkazu prezidenta Putina k vojenské mobilizaci, by členské státy měly věnovat zvláštní pozornost posouzení toho, zda žadatel představuje riziko pro bezpečnost členských států, a určit, zda jsou splněny podmínky pro vstup, v souladu s článkem 21 vízového kodexu a pokyny obsaženými v Příručce k vízovému kodexu I části II kapitole 6. Konkrétně by měly být zváženy následující prvky:
- i. **Cestovní zdravotní pojištění:** Konzulát odpovídá za určení toho, zda je pojištění předložené žadatelem dostatečné v souladu s článkem 15 vízového kodexu. Je třeba věnovat pozornost ustanovením čl. 15 odst. 5, který vyžaduje, aby konzuláty ověřily, zda by nároky vůči pojišťovně byly vymahatelné v příslušném členském státě. V případě pojistek vydávaných ruskými pojistiteli by takové pojištění mohlo být považováno za nedostatečné z důvodu stávajících omezujících opatření EU. V takových případech mohou členské státy

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

požadovat, aby žadatelé předložili cestovní zdravotní pojištění vydané pojistiteli mimo Ruskou federaci.

- ii. **Zjistit, zda žadatel splňuje podmínky pro vstup a zda lze očekávat, že je bude splňovat po celou dobu předpokládané doby platnosti víza:** hospodářská nestabilita, omezující opatření a politický vývoj v Ruské federaci mohou zvýšit pravděpodobnost, že žadatelé v průběhu času přestanou podmínky pro vstup splňovat. V takových případech by se mělo zvážit udělování víz s kratší dobou platnosti a/nebo jednorázových víz namísto víz pro více vstupů. Upozorňuje se na čl. 24 odst. 2a vízového kodexu, který stanoví, že doba platnosti uděleného víza může být v jednotlivých případech zkrácena, existuje-li důvodná pochybnost, že podmínky vstupu budou plněny po celou dobu platnosti. Vzhledem ke zhoršujícím se podmínkám by členské státy měly upustit od vydávání víz pro více vstupů s dlouhou platností, jelikož není jisté, zda ruští občané budou nadále splňovat podmínky vstupu, zejména pokud je uvedeným účelem cesty turistika.
- iii. **Posoudit záměr žadatele opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o něž žádá, jak je stanoveno v čl. 21 odst. 1 vízového kodexu, aniž je dotčena možnost udělit vízum s omezenou územní platností z humanitárních důvodů:** stávající situace v Ruské federaci může zvýšit pravděpodobnost, že žadatelé budou zvažovat překročení povolené délky pobytu v EU. To může nastat zejména v případě ruských občanů, kteří se snaží vyhnout rozkazu k vojenské mobilizaci, a jejich rodin. V případě pochybností o záměru opustit území členských států by měla být žádost o vízum zamítnuta. Vízový kodex obsahuje dostatečnou flexibilitu k tomu, aby členské státy mohly reagovat na konkrétní situace a z humanitárních důvodů se odchýlit od některých podmínek, které musí být pro udělení krátkodobého víza splněny (např. ve prospěch disidentů, nezávislých novinářů, obránců lidských práv nebo jiných zranitelných kategorií osob). Členské státy by měly uplatňovat tuto flexibilitu při plném zohlednění potřeby zachování bezpečnosti a měly by pečlivě posoudit, zda jsou odchylky oprávněné, protože by měly zůstat vyhrazeny pro výjimečné případy. Samotný povolávací rozkaz a odmítnutí výkonu vojenské služby z důvodu svědomí by neměly být považovány za dostatečný důvod pro udělení víza z humanitárních důvodů. Pokud některé z podmínek pro udělení krátkodobého víza (platného pro území členského státu, který vízum udělil, nebo výjimečně pro území několika členských států s výhradou jejich souhlasu) nejsou splněny, musí být vydáno vízum s omezenou územní platností v souladu s článkem 25 vízového kodexu.
- iv. **Posoudit, zda žadatel disponuje dostatečnými prostředky k obživě:** lze očekávat, že žadatelé s bydlištěm v Ruské federaci již nebudou moci při cestování po EU používat mezinárodní kreditní nebo platební karty. To zpochybňuje jejich schopnost disponovat dostatečnými prostředky k obživě, a to tím spíše, jsou-li aktiva vedena na účtech u bank nebo jiných subjektů, na něž se vztahují omezující opatření EU.
- v. **Při posuzování žádosti o udělení víza** by konzuláty měly vzít v úvahu, zda jsou žadatelé spojeni s osobami nebo subjekty, na něž se vztahují omezující opatření EU uvalená v souvislosti s činnostmi narušujícími nebo ohrožujícími územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny¹⁰ nebo se závažným porušováním lidských práv na Ukrajině¹¹,

¹⁰ Rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L 78, 17.3.2014, s. 16); nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L 78, 17.3.2014, s. 6).

¹¹ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1999 ze dne 7. prosince 2020 o omezujících opatřeních proti závažnému porušování a zneužívání lidských práv (Úř. věst. L 410I, 7.12.2020, s. 13); nařízení Rady (EU) 2020/1998 ze

případně jsou těmito osobami nebo subjekty řízení nebo jim mohou poskytovat materiální či jinou pomoc. Pokud tomu tak je, mělo by se zvážit, zda by nemělo být vízum zamítnuto na základě čl. 32 odst. 1 písm. a) bodu vi) vízového kodexu. V případě pochybností je mapa sankcí EU¹² nástrojem, který může poskytnout pokyny pro úplný seznam osob a subjektů, na něž se omezující opatření EU vztahují.

25. Kromě výše uvedených prvků a vzhledem k náročné bezpečnostní situaci v Ruské federaci a k nárůstu počtu Rusů usilujících o vstup do EU v návaznosti na rozkaz k vojenské mobilizaci by konzuláty členských států měly při posuzování žádostí podaných ruskými občany zvážit níže uvedené prvky.
26. **Je důležité, aby konzuláty důkladně ověřily, zda by žadatelé mohli být považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy některého z členských států.** V tomto případě by mělo být vízum zamítnuto. V SIS by mělo být ověřeno, zda je žadatel osobou, o níž je veden záznam pro účely odepření vstupu. Konzulátům se doporučuje, aby pokud možno a v případě pochybností byly ostražité, tj. kromě SIS například nahlížely i do vnitrostátních databází a databází Interpolu, a to v souladu s vnitrostátními právními předpisy každého členského státu. Konzuláty by dále měly mít na paměti, že několik členských států vyžaduje konzultaci se svými ústředními orgány při posuzování všech žádostí podaných občany Ruské federace v souladu s článkem 22 vízového kodexu.
27. Konzuláty by při posuzování žádosti o schengenské vízum, u níž se pravděpodobnost potenciálního rizika považuje za vysokou, měly **věnovat zvláštní pozornost určitým kategoriím ruských žadatelů** uvedeným v bodě 24 podbodě v) a v bodě 26, přičemž rozhodnutí by měla vycházet z individuálního posouzení.
28. Členské státy by zejména mohly zvážit, že u některých kategorií ruských žadatelů je vysoce pravděpodobné, že **by mohli představovat potenciální hrozbu pro mezinárodní vztahy kteréhokoli členského státu.** Členské státy by měly přezkoumat, zda by ruští žadatelé o víza, u nichž je deklarovaným účelem cesty turistika, mohli být spojeni s režimem nebo jej jinak podporovat, a představovat tudíž zvýšené riziko, pokud jde o šíření válečné propagandy a/nebo lobbování ve prospěch zájmů ruské vlády.
29. Členské státy by mohly k určení faktorů, jež by mohly vést k tomu, že určitá osoba bude identifikována jako **potenciální hrozba**, zaujmout extenzivní přístup: to by v praxi mohlo znamenat, že na základě posouzení individuální situace v současném geopolitickém kontextu by možná hrozba mohla vést k zamítnutí žádosti o udělení víza. To je obzvláště relevantní pro ruské občany, kteří se snaží vyhnout rozkazu k vojenské mobilizaci.
30. Pokud jde o **ruské občany cestující za účelem turistiky**, je velmi přísný přístup odůvodněný, jelikož takové odůvodnění cesty je ve srovnání s jinými účely (pracovní cesta, návštěvy rodiny nebo návštěva u lékaře) obtížnější posoudit. Dotčená osoba navíc nemusí mít žádné vazby na osobu zdržující se na území členských států (na rozdíl například od návštěv rodiny, služebních cest nebo návštěv u lékaře). Je třeba ověřit, zda neexistují důvodné pochybnosti, pokud jde o spolehlivost prohlášení učiněných žadatelem nebo o jeho úmysl opustit území členských států před skončením platnosti víza, o něž žádá; v takovém případě se žádost o vízum v souladu s

dne 7. prosince 2020 o omezujících opatřeních proti závažnému porušování a zneužívání lidských práv (Úř. věst. L 410 I, 7.12.2020, s. 1).

¹² <https://www.sanctionsmap.eu>; <https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=en>

čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu zamítne¹³. Členské státy se vybízejí k **intenzivnější výměně informací** v rámci místní schengenské spolupráce s cílem zajistit, pokud je to možné a je to v souladu s čl. 48 odst. 1 vízového kodexu, harmonizovaný přístup k posuzování žádostí o udělení víza podaných v Ruské federaci.

31. Nadále platí pravidla stanovená ve směrnici 2004/38/ES¹⁴ o právech občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států¹⁵.
32. Je třeba připomenout, že vízový kodex obsahuje ustanovení o odchylkách, která umožňují udělování **víz z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo z důvodu mezinárodních závazků**. Od vybíraného vízového poplatku lze v souladu s čl. 16 odst. 6 vízového kodexu upustit nebo jej snížit, pokud to pomůže podpoře kulturních či sportovních zájmů, zájmů v oblasti zahraniční politiky, rozvojové politiky a jiných důležitých veřejných zájmů nebo z důvodu mezinárodních závazků. Tato ustanovení by mohla být využita k **usnadnění cestování nezávislých novinářů, disidentů, žáků, studentů a výzkumných pracovníků**, jelikož tyto kategorie cestujících nyní budou muset uhradit vízový poplatek ve výši 80 EUR namísto 35 EUR – pokud není od poplatku upuštěno nebo není snížen v souladu s čl. 16 odst. 2, 4 nebo 5 vízového kodexu. Ustanovení čl. 19 odst. 4 umožňuje akceptovat, aby žádosti nespĺňující požadavky byly považovány za přípustné, a čl. 25 odst. 1 vízového kodexu umožňuje udělovat víza s omezenou územní platností, přestože nejsou splněny podmínky vstupu. To má význam například v případě žádostí o udělení víza podaných **disidenty, nezávislými novináři, obránci lidských práv a zástupci organizací občanské společnosti a jejich blízkými rodinnými příslušníky**, které nejsou kontrolovány vládou Ruské federace.
33. Členské státy by měly tato ustanovení o odchylkách uplatňovat pouze po důkladném posouzení. Je proto na členských státech, aby na základě individuálního přezkoumání posoudily, zda lze žádosti ruských občanů považovat za žádosti spadající do kategorie „humanitární důvody“. Vzhledem k tomu, že individuální okolnosti se příliš liší a vyžadují posouzení jednotlivých případů, neexistuje k prokázání toho, že osoba splňuje podmínky pro udělení víza z humanitárních důvodů, žádný jednotný soubor dokladů.
34. Nadále platí pravidla stanovená ve směrnici 2004/38/ES¹⁶ o právech občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států¹⁷.

d) Zrušení platných víz ruských občanů a jejich prohlášení za neplatná

35. Článek 34 vízového kodexu stanoví pravidla pro prohlášení víza za neplatné a zrušení víza. Vízum lze prohlásit za neplatné, pokud se ukáže, že podmínky pro udělení víza nebyly v době udělení splněny (např. pokud se zjistí, že vízum bylo získáno podvodným způsobem), a lze jej

¹³ Rozhodnutí o zamítnutí a důvody, na nichž se zakládá, se žadateli oznámí prostřednictvím standardního formuláře uvedeného v příloze VI v jazyce členského státu, který přijal konečné rozhodnutí o žádosti, a v dalším úředním jazyce orgánů Unie. Žadatelé, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, mají právo na odvolání.

¹⁴ Směrnice 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právech občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁵ Za omezení volného pohybu je třeba považovat zejména zamítnutí víza osobě požívající volného pohybu. Musí proto splňovat požadavky kapitoly VI směrnice 2004/38/ES, zejména procesní záruky stanovené v této kapitole.

¹⁶ Směrnice 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právech občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹⁷ Za omezení volného pohybu je třeba považovat zejména zamítnutí víza osobě požívající volného pohybu. Musí proto splňovat požadavky kapitoly VI směrnice 2004/38/ES, zejména procesní záruky stanovené v této kapitole.

zrušit, pokud se ukáže, že podmínky pro jeho udělení již nejsou splněny. Vízum musí být například zrušeno na hranici, pokud se na držitele víza začne v době po jeho udělení vztahovat záznam o odepření vstupu a pobytu uvedený v Schengenském informačním systému (SIS).

36. S ohledem na současné okolnosti by členské státy měly dát konzulátům a příslušníkům pohraniční stráže pokyn, aby při posuzování platnosti již udělených víz vykonávali zvýšenou kontrolu. Zejména pokud jde o víza, která jsou stále platná, se členské státy vyzývají, aby jednotlivé případy znovu posoudily, a ověřily tak, zda s ohledem na současné okolnosti podmínky pro jejich udělení stále existují, nebo zda by mělo být vízum po důkladném posouzení zrušeno. Při posuzování by měly být zváženy mimo jiné tyto aspekty:

- Cestovní zdravotní pojištění: zda by s ohledem na omezující opatření, která EU uvalila na některé hospodářské subjekty (viz výše bod 23 písm. i) týkající se cestovního zdravotního pojištění), byly nároky vůči ruské pojišťovně vymahatelné, či nikoli.
- Záměr opustit území členských států před uplynutím platnosti víza: zejména pokud jde o ruské občany ve věku 18–60 let, kteří mohou být povoláni jako záložníci a mohou se pokoušet vyhnout rozkazu k vojenské mobilizaci.
- Bezpečnostní hlediska: zda s ohledem na současné okolnosti, a zejména na vojenskou mobilizaci v Ruské federaci, již nejsou nadále splněny podmínky pro udělení víza v souladu s čl. 34 odst. 2 a čl. 21 odst. 3 písm. d) vízového kodexu v případě víz, která byla udělena před touto mobilizací a která jsou stále platná. Existují-li důvody pro prohlášení víza za neplatné či pro jeho zrušení, může takové rozhodnutí přijmout příslušník pohraniční stráže nebo konzulát bez ohledu na to, který členský stát dané vízum udělil. Příslušný orgán by měl patřičně informovat vydávající členský stát a opatřit vízový štítek odpovídajícím razítkem a vložit informace o prohlášení víza za neplatné či o jeho zrušení do Vízového informačního systému v souladu s článkem 13 nařízení o VIS18. Osoby, jejichž vízum bylo zrušeno, mají právo na odvolání.

37. Byla přijata omezující opatření¹⁹ spočívající v zákazu vstupu na území členských států nebo průjezdu přes toto území ze strany občanů Ruské federace. V této souvislosti obsahuje SIS záznamy o občanech, na něž se vztahují omezující opatření EU a kterým je zakázán vstup do schengenského prostoru nebo pobyt v něm. Členské státy by měly v souladu s čl. 34 odst. 2 a čl. 21 odst. 3 písm. c) vízového kodexu **zrušit víza**, která byla těmto občanům udělena před vstupem zákazu cestování v platnost a která jsou stále platná, jelikož podmínky pro jejich udělení již nejsou splněny. Informace o zrušených vízech musí být vloženy do VIS v souladu s článkem 13 nařízení o VIS. Držitelé víza by mělo být zrušení víza oznámeno v souladu s čl. 34 odst. 6 vízového kodexu.

38. Členské státy by rovněž měly zaujmout přísný přístup k **přehodnocování víz**, která již byla udělena kterémukoli občanovi Ruské federace, podobně jako při posuzování nových žádostí o víza podaných občany Ruské federace: důkladnější kontrola ruských státních příslušníků založená na **přezkumu individuální situace v současném geopolitickém kontextu by mohla vést k tomu, že určitá osoba bude identifikována jako potenciální hrozba**. Pokud se ukáže,

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS).

¹⁹ Viz zejména: Rozhodnutí Rady 2014/145/SZBP ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L 78, 17.3.2014, s. 16) a nařízení Rady (EU) č. 269/2014 ze dne 17. března 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L 78, 17.3.2014, s. 6).

že podmínky pro udělení víza již nejsou splněny, měly by členské státy zrušit víza, která byla těmto občanům udělena a která jsou stále platná, v souladu s čl. 34 odst. 2 a čl. 21 odst. 1 vízového kodexu. Informace o zrušení víza musí být vloženy do Vízového informačního systému (VIS) v souladu s článkem 13 nařízení o VIS. Držiteli víza by mělo být zrušení víza oznámeno v souladu s čl. 34 odst. 6 vízového kodexu. Vízum v zásadě zrušuje příslušný orgán členského státu, který vízum udělil. Vízum může zrušit i příslušný orgán jiného členského státu a v takovém případě jsou o tom informovány orgány členského státu, který vízum udělil. Například by mělo být vízum zrušeno na hranicích, pokud se držitel víza stal po udělení víza předmětem záznamu v SIS. Osoby, jejichž vízum bylo zrušeno, mají právo se proti tomuto rozhodnutí odvolat.

39. Kromě toho je třeba připomenout, že podle článku 30 vízového kodexu **pouhé udělení víza neopravňuje automaticky ke vstupu do schengenského prostoru**. Předložení platného víza, které již bylo uděleno občanovi Ruské federace, proto nemá žádný vliv na povinnost členských států provádět komplexní hraniční kontroly s cílem ověřit splnění podmínek vstupu stanovených v článku 6 Schengenského hraničního kodexu a zajistit, aby byl vstup odepřen, pokud tyto podmínky splněny nejsou.

e) Platné dvoustranné dohody o zrušení vízové povinnosti s Ruskou federací

40. Nařízení o vízech²⁰ stanoví společný seznam třetích zemí, jejichž občané musí mít při překračování vnějších hranic EU vízum, a seznam zemí, jejichž občané jsou od této povinnosti osvobozeni. Tyto seznamy jsou uvedeny v přílohách nařízení o vízech.
41. Kromě toho čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení o vízech stanoví, že „členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti [...], pokud jde o: a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů“. V souladu s článkem 12 musí členské státy sdělit opatření, která přijaly na základě článku 6 nařízení o vízech, a Komisi tato opatření pro informaci zveřejnit.
42. Aby bylo rozhodnutí Rady o úplném pozastavení uplatňování dohody účinné, členské státy musí rovněž pozastavit uplatňování dvoustranných dohod o zrušení vízové povinnosti s Ruskou federací, které stanoví bezvízový styk pro držitele služebních a zvláštních pasů Ruské federace, a uvědomit o tomto pozastavení Komisi.
43. Členské státy zajistí uplatňování a účinnost omezujících opatření EU i v době, kdy jsou dvoustranné dohody o zrušení vízové povinnosti s Ruskou federací v platnosti.

f) Uplatňování a informování veřejnosti

44. Tyto operativní pokyny mají členským státům pomoci při vyřizování všech žádostí podaných občany Ruské federace bez ohledu na místo jejich pobytu.
45. Je povinností ústředních orgánů členských států, aby tyto pokyny sdílely se všemi svými konzulárními zastoupeními po celém světě.
46. Členské státy jsou i nadále odpovědné za informování široké veřejnosti o úplném pozastavení uplatňování dohody (viz čl. 47 odst. 1 vízového kodexu).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

g) Opatření navazující na místní schengenskou spolupráci

47. V souladu s čl. 48 odst. 1 vízového kodexu bude delegace EU v rámci místní schengenské spolupráce koordinovat a organizovat pravidelnou výměnu informací o provádění těchto pokynů a sledovat správné uplatňování změn vyplývajících z úplného pozastavení uplatňování dohody. Zprávy ze schůzek zabývajících se prováděním těchto pokynů by měly být v souladu s čl. 48 odst. 5 vízového kodexu sdíleny s ústředními vízovými orgány členských států a s Komisí.

II. Pokyny ke kontrolám ruských občanů na vnějších hranicích podle Schengenského hraničního kodexu

48. Je na pracovnících vnitrostátních orgánů pohraniční stráže, případně za podpory stálého útvaru agentury Frontex, aby při provádění kontrol na vnějších hranicích v individuálních případech posoudili všechny aspekty týkající se splnění podmínek vstupu, a to bez ohledu na místo, ze kterého ruský občan usilující o překročení vnější hranice cestuje.
49. Podle čl. 8 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu musí být přeshraniční pohyb státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích podroben důkladným kontrolám ze strany příslušníků pohraniční stráže, aby se ověřilo, že státní příslušníci třetích zemí splňují podmínky vstupu stanovené v čl. 6 odst. 1 tohoto kodexu. V souvislosti s nezákonnou agresí Ruské federace vůči Ukrajině je nezbytné, aby příslušníci pohraniční stráže na všech hraničních přechodech na vnějších hranicích konzistentně posuzovali, zda ruský občan překračující vnější hranici splňuje podmínky vstupu do schengenského prostoru, aby se zabránilo tomu, že žadatel, jemuž byl odepřen vstup jedním členským státem, umožní vstup jiný členský stát.
50. V případě, že příslušník pohraniční stráže na základě individuálního posouzení dospěje k závěru, že ruský občan nesplňuje všechny podmínky vstupu, měl by mu být vstup do schengenského prostoru v souladu s článkem 14 Schengenského hraničního kodexu odepřen.
51. Podle čl. 6 odst. 1 písm. e) Schengenského hraničního kodexu je jednou z podmínek vstupu státních příslušníků třetích zemí, aby daná osoba nebyla považována za **hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států**. S ohledem na současnou geopolitickou situaci, vojenskou mobilizaci v Ruské federaci a dopad těchto událostí na stabilitu a bezpečnost Unie a jejích členských států by pohraniční orgány měly provádět důkladnou individuální kontrolu možného zvýšeného bezpečnostního rizika, které představuje vstup občana země, jež vede válku v Evropě, do schengenského prostoru. Za účelem provedení takového individuálního posouzení by příslušníci pohraniční stráže měli s ruským občanem usilujícím o vstup do schengenského prostoru zejména vést důkladný pohovor. Kromě kontroly na základě údajů o cestovních dokladech by měla být v Schengenském informačním systému prováděna systematická kontrola s využitím otisků prstů, aby se rovněž odhalily záznamy o osobách používajících falešnou nebo neznámou totožnost.
52. V této souvislosti, s přihlédnutím ke geopolitickému kontextu, by příslušníci pohraniční stráže měli rovněž zohlednit, zda by umožnění vstupu ruského občana do schengenského prostoru v době, kdy jeho země původu vede nezákonnou vojenskou agresi proti kandidátské zemi EU, mohlo vážně poškodit mezinárodní vztahy s jedním nebo více členskými státy. Vzhledem k dodatečné pracovní zátěži, k níž tato posílená kontrola povede, se členské státy vyzývají, aby pohraniční stráž, která se nachází na dotčených vnějších hranicích, posílily o další pracovníky.
53. Zesílená kontrola však nesmí vést k odepření vstupu osobám, které mají oprávněný zájem opustit Ruskou federaci a vstoupit do schengenského prostoru. Orgány pohraniční stráže členských států by zejména měly věnovat zvláštní pozornost ruským občanům, kteří jsou obránci lidských práv, disidenty nebo nezávislími novináři a dostaví se na hraniční přechod na

vnějších hranicích. Orgány pohraniční stráže se vyzývají, aby žádosti o vstup těchto osob posoudily rovněž s ohledem na čl. 6 odst. 5 písm. c) Schengenského hraničního kodexu, který umožňuje povolit vstup státních příslušníků třetích zemí z humanitárních důvodů, a to i v případě, že tito státní příslušníci třetích zemí nespĺňují jednu nebo více podmínek stanovených v čl. 6 odst. 1. Totéž by mělo platit pro ukrajinské občany, kterým byla na základě okupace jejich regionu nuceně udělena ruská státní příslušnost, pokud mohou prokázat své předchozí ukrajinské občanství.

54. Je-li vstup ruského občana odepřen z důvodu, že je považován za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států, může členský stát, který vstup zamítl, na základě samostatného individuálního posouzení rovněž zvážit přijetí rozhodnutí podle vnitrostátních právních předpisů o zákazu vstupu a pobytu a vložení záznamu za tímto účelem do Schengenského informačního systému v souladu s článkem 24 nařízení o SIS II. Doba trvání zákazu vstupu přijatého podle vnitrostátních právních předpisů by měla být úměrná hrozbě. Vložení záznamu do SIS brání osobě, která je považována za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, ve vstupu do schengenského prostoru přes jiný hraniční přechod téhož nebo jiného členského státu. Do záznamu musí být vložen úplný soubor biografických údajů dané osoby, jakož i její otisky prstů a fotografie.

Odpovědnost dopravců

55. Podle článku 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody a směrnice 2001/51²¹ jsou dopravci (tj. jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která profesionálně zajišťuje přepravu osob vzdušnou, námořní nebo pozemní cestou) povinni okamžitě převzít odpovědnost za státní příslušníky třetích zemí, kterým byl odepřen vstup na území některého z členských států a které přivezli na vnější hranici. Kromě toho jsou dopravci, kteří přepravují cestující letecky, po moři nebo po souši na autobusových linkách, povinni přijmout veškerá nezbytná opatření, aby zajistili, že státní příslušník třetí země bude mít cestovní doklady požadované pro vstup na území členského státu, s výhradou případných pokut, bylo-li ověření těchto dokladů nedostatečné.
56. Je proto důležité, aby dopravci pozorně ověřovali, zda nechybějí cestovní doklady požadované pro vstup. Členské státy se vyzývají, aby v tomto ohledu nabídly dopravcům praktickou podporu s cílem omezit počet ruských občanů, kteří přijíždějí bez těchto cestovních dokladů.

²¹ Článek 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 1) a směrnice Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45).

57. Pokud je platné vízum zrušeno a cestujícím je z tohoto důvodu odepřen vstup nebo pokud je vstup odepřen z důvodu celkového posouzení podmínek vstupu, přestože je vízum předložené při nástupu do dopravního prostředku stále platné, jsou dopravci i nadále povinni vrátit osobu na místo, ze kterého ji přepravili, nebo do země, která příslušný cestovní doklad vydala, nebo do jiné třetí země.

ÚŘEDNĚ OVĚŘENÝ OPIS
Za generální tajemnici

Martine DEPREZ
Ředitel
Rozhodování a jednání ve sboru
EVROPSKÁ KOMISE